



ת"פ 20828/10/20 - מדינת ישראל נגד פ' ז'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20828-10-20 מדינת ישראל נ' ז'

בפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר המאשימה	מדינת ישראל ע"י תביעות ירושלים
נגד הנאשם		פ' ז' ע"י ב"כ עו"ד לאה צמל

גזר דין

כתב האישום המתוקן

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם והמתלוננת נשואים מספר שנים ולהם ארבעה ילדים קטינים. ביום 31.7.2020 במהלך ויכוח בביתם עת שהו במטבח, דרש הנאשם מהמתלוננת לצאת מהבית עקב סירובה לבקשתו להוציא עבורו גרעינים. המתלוננת סירבה לצאת, והנאשם בתגובה אחז בה בערפה ובידיה בחוזקה, סטר לה על פניה עד שזו הדפה אותו ממנה. נגרמו למתלוננת סימנים אדומים על זרועותיה ועורפה.

מהלך הדיון

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית, אך הסכימו לטעון לעונש לאחר קבלת תסקיר.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש ע"י שירות המבחן עולה, כי הנאשם כבן 43, נשוי למתלוננת מזה 9 שנים ואב לארבעה ילדים קטנים, הקטן שבהם בן שנה וחצי. הנאשם עובד כיום בעבודות תשתית ברכבת הקלה. לנאשם אין עבר פלילי. הוא סיים 10 שנות לימוד ויצא לעבוד בגיל צעיר. המתלוננת היא קרובת משפחתו. הנאשם לא קיבל אחריות למעשים ונטה לטשטש אותם. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת והתרשם מקיומם של יחסים תלתיים בינה לבין הנאשם. המתלוננת חוששת מפגיעה בפרנסת הנאשם המפרנס את המשפחה כולה, וכן חוששת מפגיעה בקשר עם ילדיה אם ייפרדו. מכאן עולה תמונה מורכבת לגבי היחסים שבין בני הזוג. יחד עם זאת, המתלוננת תיארה כי מאז הגשת התלונה הנאשם נרגע בהתנהגותו והיא לא חוותה אלימות מאז. לפני כן הנאשם נהג לדחוף אותה ולנהוג כלפיה באלימות מילולית, וכאמור, תוארה מגמת הטבה. בנוסף, תואר כי בוצעה סולחה בתוך המשפחה. שירות המבחן סבר כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות ביצוע העבירות. בסופו של יום לנוכח התמונה המורכבת, המליץ שירות המבחן על הטלת של"ץ ומאסר מותנה.



ללא המלצה טיפולית.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות לתקופה שלא תפחת מ-7 חודשים כשעמדה על מכלול הנסיבות וחומרתן והפנתה לפסיקה. ב"כ הנאשם ביקשה להיעתר להמלצת שירות המבחן.

קביעת מתחם העונש ההולם

קביעת מתחם העונש ההולם מונחה ע"י עקרון ההלימה, שנגזר מן הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, מנסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם וממדיניות הענישה הנוהגת.

אשר לערכים המוגנים - הנאשם פגע במעשיו בכבודה של הנאשמת, באוטונומיה שלה, בשלום גופה ונפשה ובזכותה לחיות בשלווה בביתה שאמור להיות מבצרה והמקום המוגן שלה. הנאשם פגע בערכים המוגנים במידה בינונית-נמוכה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה - ויכוח של מה בכך הפך לאירוע אלים, שבו פעל הנאשם ללא שיקול דעת ומבלי לחמול על המתלוננת, אשתו ואם ילדיו. הנאשם בזעמו משולח הרסן, פגע פיזית במתלוננת ויש להניח שגם צילק את נפשה. הנאשם אחראי למעשים באופן בלעדי.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - לרוב, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג תהיה העדפה לענישה מוחשית בדמות עבודות שירות או מאסר בפועל. יחד עם זאת מנעד הענישה נרחב.

א. רע"פ 340/21 **מסרי** נ' **מ"י** (מיום 28.1.2021) - תיק זה הסתיים ב-6 חודשי עבודות שירות (במקום הסתפקות ב-12 ימי מעצרו של הנאשם), לאחר שהורשע בתקיפה חבלנית של בת זוגו כשתקף אותה בנעל וגרם לה לדימום בפניה, כל זאת בנוכחות ילדם.

ב. רע"פ 538/21 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 4.2.2021) - תיק זה הסתיים בהחמרת העונש ל-7 חודשי עבודות שירות במקום של"ץ, בנסיבות חמורות ממקורו, של שני מקרה תקיפה חבלנית של אשת הנאשם וכן של בתו, תוך שימוש במטאטא וגרימת חבלה.

ג. ע"פ (י-ם) 11194-01-16 **מ"י** נ' **פלוני** (מיום 6.12.2016) - מקרה חמור בהרבה ממקורו של שלוש תקיפות חבלניות של בת הזוג. שם עמד בית המשפט המחוזי על מדיניות הענישה הנוהגת, וקבע שמקרים חריגים ניתן להתחיל את מתחם הענישה משל"ץ מורחב, הכלל הוא עבודות שירות, ועד 15 חודשי מאסר בפועל. שם אושר עונש של של"ץ.

אשר לפסיקה שהגישה המאשימה - רע"פ 226/17 **מסיקה** נ' **מ"י** (מיום 6.3.2017) אינו רלבנטי בשל נסיבות חמורות בהרבה ממקורו; רע"פ 2486/19 **נאטור** נ' **מ"י** (מיום 11.4.2019) - גם כאן הנסיבות חמורות בהרבה



ממקרונו. כנ"ל גם רע"פ 3077/16 פלוני נ' מ"י (מיום 2.5.2016).

מתחם העונש ההולם - אני קובע מתחם שבין של"ץ נרחב או ימי מאסר ספורים ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

מדובר בנאשם ללא עבר פלילי שהודה וחסך את העדת המתלוננת וחסך בזמן שיפוטי. אמנם קבלת האחריות שלו לוקה בחסר, אך התרשמתי מאדם שאינו פתוח לדבר על קורותיו או על רגשותיו, וייתכן שזהו הרקע לדברים. הנאשם עמל יום וליל לפרנסת משפחתו, והוא מפרנסה היחיד. התמונה העולה מהתסקיר מורכבת ביחס ליחסים המשפחתיים, ונראה כי המלצת שירות המבחן נטועה היטב בנסיבות אלה, ויש בה היגיון רב. לכן יש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

המיקום במתחם

בנסיבות אלו, יש למקם את הנאשם בתחילת המתחם שקבעתי ולהטיל עליו של"ץ שכן הטלת מאסר ולו בעבודות שירות, יפגע בכלל המשפחה ובכלל זה במתלוננת, וזוהי תוצאה לא רצויה שעלולה להסלים את המתחים הקיימים בבית ממילא. יש לשאוף לשמור על האיזון הקיים ועל ההטבה שהתרחשה בעקבות הגשת התלונה וקיומו של ההליך הפלילי בעקבותיה.

גזירת הדין

נוכח כל האמור, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 250 שעות של"ץ. השל"ץ יבוצע בהתאם לתוכנית שיכין שירות המבחן ויגיש בתוך 30 יום מהיום. הנאשם הזהר כי אם לא יבצע את השל"ץ כראוי אוכל לגזור עליו כל עונש לרבות מאסר. השל"ץ לא יחל לפני 1.7.2022.
- ב. 6 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות כלפי בן משפחה לרבות איומים.
- ג. התחייבות בסך 5000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות כלפי בן משפחה בתוך שנתיים מהיום, לרבות איומים.

זכות ערעור כחוק.

יש לשלוח לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ז אדר ב' תשפ"ב, 20 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.

עמוד 3

